

Mál nr. 46/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ slysátryggingar fjölskyldutryggingar.

Líkamstjón vegna falls við bensínstöð 20. apríl 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 6. febrúar 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 25. febrúar 2015 ásamt gögnum.
3. Bréf lögmanns M dags. 3. mars 2015.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir tjónstilkynning M sjálfrar um atvik líkamstjóns hennar þann 20. apríl 2014. Þar kemur fram að M hafi gengið á eftir afgreiðslustúlku fyrir framan bensínstöð þar sem hún þurfti að sveigja framhjá vörum sem hafði verið stillt upp þar fyrir framan. M hafi síðan ekki vitað fyrr en hún rankaði við sér á stéttinni þar sem hún hafði skolið harkalega fram á höku og hendur og kveðst ekki muna hvernig hún féll. Í læknisvottorði kemur fram að M hafi hlotið sár á höfði og höku, liðhlaup á fingri og mar á öxlum og upphandleggjum.

M telur að líkamstjón M sé hægt að rekja til slyss í skilningi vátryggingarskilmála V þar sem hún hafi sennilega skrikað fótur eða rekið sig í áður en hún féll. M telur einnig að V hafi ekki gert líklegt að eitthvað innra með henni hafi leitt til fallsins. M vísar til nýlegrar dómaframkvæmdar Hæstaréttar Íslands þ.á.m. Hrd. 412/2011 máli sínu til stuðnings og telur V ekki hafa uppfyllt sönnunarbyrði sína um að fall hennar sé hægt að rekja til sjúkdóma eða annars innra með henni.

V vísar til þess að M geti ekki gert grein fyrir því hvernig það atvikaðist að hún féll í greint sinn. V bendir einnig á að í læknisfræðilegum gögnum málsins komi fram að skömmu fyrir umrætt atvik hafi M einnig fallið án skýringa og þá sé einnig haft eftir M að hún hafi fallið ítrekað heima við. V telur að með hliðsjón af umræddum gögnum verði ekki fallist á bótaskyldu vegna kvartana og einkenna frá hnakka, höfði, hálsi, öxlum og mjöðm en hefur fallist á bótaskyldu vegna líkamstjóns M á útlimum með vísan til gr. 26.3 í vátryggingarskilmálum.

Álit.

Í nýlegri dómaframkvæmd Hæstaréttar Íslands, þ.á.m. dóms réttarins í máli nr. 412/2011, segir að fall, sem ekki sé sýnt að rekja megi til svima, sjúkdóma eða annars innra ástands í líkama þess sem hlýtur líkamstjón, sé slys í skilningi vátryggingarskilmála. Í þessu máli verður ekki litið framhjá tilkynningu M sjálfrar um að hún viti ekki hvað það hafi verið sem orsakaði fall hennar. Í frekari lýsingum M sjálfrar, sem fá stoð í læknisfræðilegum gögnum málsins, má sjá að hún hafði ítrekað fallið fyrir umrætt atvik án skýringa. Það bendir eindregið til þess að fall hennar 20. apríl 2014 sé hægt að rekja til innra ástands í líkama hennar en ekki til utanaðkomandi atburðar eins og áskilið er í skilgreiningu vátryggingarskilmála V á orðinu slys, vegna líkamstjóns sem er ekki á útlimum vátryggðs. M á því ekki rétt á bótum vegna annars en líkamstjóns sem hún hlaut á útlimum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu fjölskyldutryggingar hjá V nema vegna tjóns á útlimum.

Reykjavík 17. mars 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.